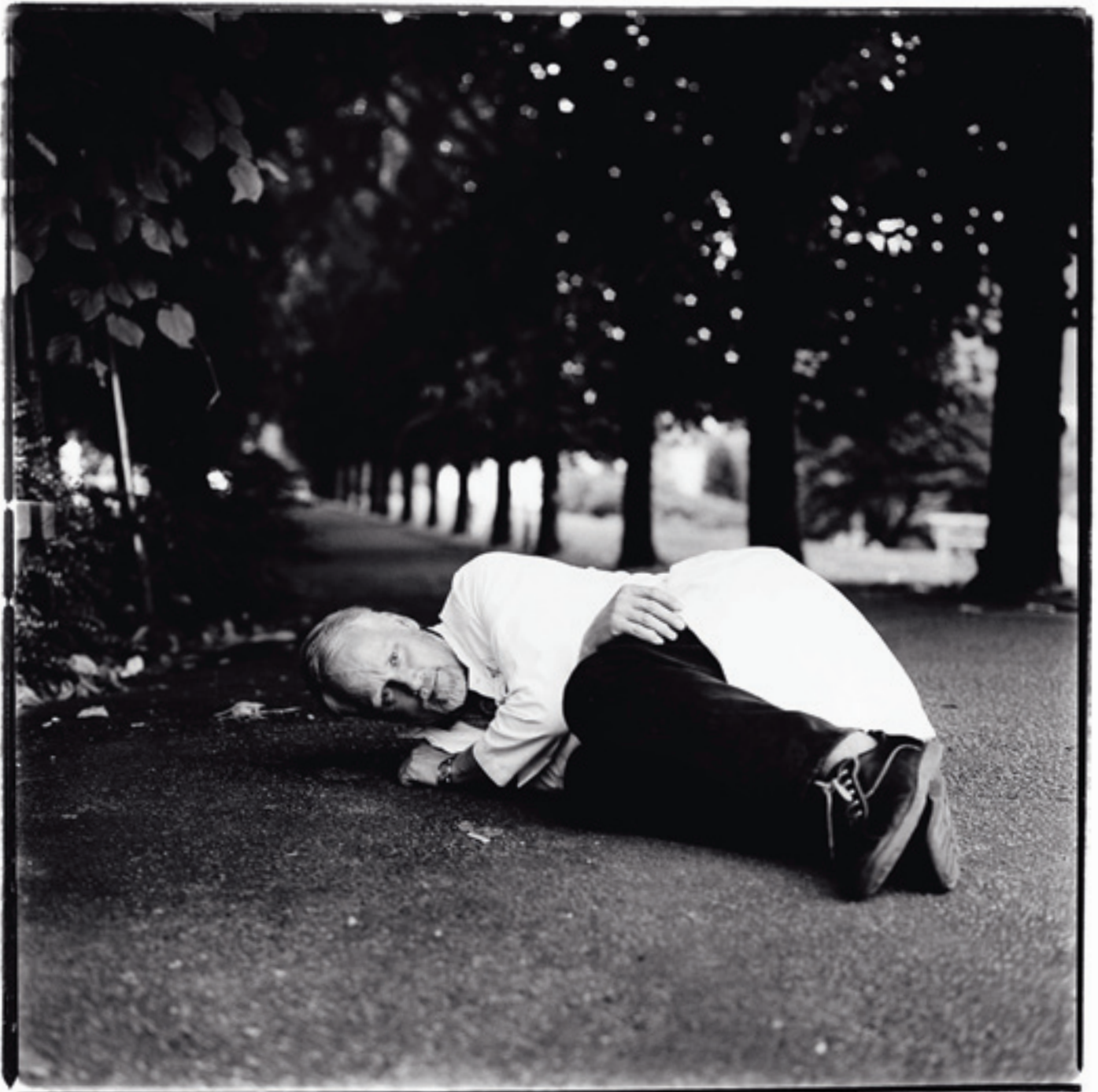

Mangfoldig normalitet

Når jeg underviser medisinstudenter om legerollen, understreker jeg at i tillegg til å være faglig kompetent er det viktig at leger er noenlunde normale mennesker. Jeg oppfordrer studentene til å bruke noe av studietiden til å peile seg inn i forhold til normalitet. Det er mange måter å være normal på, og dette er intet forsøk på ensretting eller uniformering. Det er en stor fordel at vi har flest mulig normale leger; alt går så mye greiere da. En perfektjonistisk lege kan, sammen med en livredd pasient som krever å få vite hundre prosent sikkert at han er frisk, drive det utrolig langt! Det er viktig at legen er god til å ta avgjørelser

under tvil, at hun tåler verdens usikkerhet og har et avklart forhold til seg selv, døden og livet. Legen må sørge for å få dekket sine grunnleggende behov for oppmerksomhet og omsorg utenfor jobben. Som en kirurg uttalte på et opphetet legemøte: «På jobben er vi dømt til å være profesjonelle og samarbeide. Elske og hate må vi gjøre på fritiden!» Konklusjon: Legen må være faglig dyktig, normal og med et ekte engasjement for sitt yrke og pasientenes ve og vel.

Jeg har hatt mange forbilder som lege, og vil her trekke frem professor Ole Danbolt Mjøs, tidligere rektor ved Universitetet i Tromsø. Mjøs fyller legerollen på en forbilledlig måte: Han er faglig kompetent,

han er energisk og entusiastisk, han er uredde og sier det han mener uten å bli rigid, han er medmenneskelig og sosialt engasjert, han er samfunnsorientert og – ikke minst – han har humor! Dessuten tar han seg selv ikke mer høytidelig enn det som godt er.

Ingvard Wilhelmsen
 Institutt for indremedisin
 Universitetet i Bergen